

Titel: BREV TIL: Paul Diderichsen FRA: Louis Leonor Hammerich (1951-04-21)

Citation: "BREV TIL: Paul Diderichsen FRA: Louis Leonor Hammerich (1951-04-21)", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 2. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds: https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_002-shoot-wUtil636_0000_002_Diderichsen-Hammerich_0160_p2_bP1_TB00001/facsimile.pdf (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Men så længe jeg ikke er blevet overbevist om, at min principielle afvisning af glossematik er uberettiget, kan det ikke forlanges af mig at diskutere glossematik - lige så lidt som jeg vil indlade mig på at diskutere kommunismens teori, så længe jeg tror den er raval.

N.h.t. Deres bemærkninger om min eskimoiske kasus-teori, vil jeg først takke Dem, fordi De overhovedet har læst den, og dernæst gøre opmærksom på, at det ikke for mig der har fundet på at holde navnene nominativ og genetiv ude fra en beskrivelse af disse fænomener; det har allerede Holger Pedersen og Uhlenbeck gjort, fordi to af de beskrevne kasus hver på sin vis må gives både ved indoeuropæisk nominativ og genetiv.

De har gentagne gange efterlyst min opfattelse af fleksion. Jeg syntes ikke, det efter sammenhængen var nødvendigt, idet det jo ikke drejede sig om den større eller mindre berettigelse af min brug af dette ord; men om Deres. I og for sig har jeg slet ikke en selvstændig opfattelse af fleksion, men jeg har søgt at klare for mig selv, hvad det er for fænomener, som den almindelige anvendelse af ordet sigter på. Og det vil De finde vedlagt. Det er kun en aktuel reaktion af hvad jeg har formet for år tilbage. Og det kan selvfølgelig gøres meget præcisere. Men da jeg mener, at det er en kompliceret bygning disse fænomener, vil De måske forstå, med hvilken mistillid jeg betragter et blåt stillads, der lige så godt synes at kunne anvendes mange andre steder. Hele området fleksion overfor derivation, komposition, ordsammenstilling ^{forholdet} mig - ikke mindst når jeg tager mine svage kundskaber i ikke-indoeuropæiske sprog i brug - så evident at være et område med bløde overgange, at skarpe rubriceringer på forhånd synes ubandsynlige.

Immanens, ikke transcendens - ak, det er en gammel strid. Og ironi er stadig et tveægget sverd.

Med venlige hilsener,

Deres hengivne

L. Hjelmslev

A.3. Altså udelukkende ændrede vi os
at passiv er aktiv, passiv er
at passiv er aktiv - med konkret
det passiv er aktiv, passiv er
rel. relation.